

*Danseressen Marco, Geert en Pieter op
een bonte avond (fotoarchief VWG)*

Edwin van der Werf

Terugkijkend op 50 jaar VWG de Kempen komen bij mij levendige herinneringen boven aan de jaarvergaderingen van lang geleden. Destijds, in mijn herinnering ongeveer tot het 25-jarig jubileum, was de Jaarvergadering een hele happening. De vergadering zelf niet eens zozeer, die duurde net als tegenwoordig redelijk kort, maar er werd een heel weekend in een groepsaccommodatie van gemaakt.

Het begon op vrijdagavond met de formele vergadering en aansluitend een goede lezing van een externe expert. Zaterdag overdag een actief programma en dan zaterdagavond de 'Bonte Avond'. Op zondag de wonden likken met een gebakken ei, de boel schoonmaken en met lichte koppijn (het bier vloeide rijkelijk, afgeblust met Jägermeister) weer op huis aan.

De bonte avonden waren de hoogtepunten. Vele leden staken veel tijd in het voorbereiden van de stukjes en er waren uren nodig om iedereen aan bod te laten komen met hun veelal prachtige creaties.

De eerste jaren

De eerste keer dat ik een bonte avond meemaakte was 'aan het handje van mijn ouders'. Mijn pa was lid van de VWG en ik was sinds kort lid van de Jeugdbond, waar een groot aantal VWG-leden eveneens lid van was. Mijn vader en moeder zagen altijd uit naar de bonte avond en ik mocht dus een keertje mee. Zat ik daar tussen mijn 'vogelaarshelden' die lekker aan het bier zaten. Gedetailleerd zijn mijn herinneringen zeker niet meer. Ik weet eerlijk gezegd niet eens meer waar het allemaal plaatsvond, maar niet in het Polvokamp in ieder geval. Het was gezellig en er werd veel gelachen om de diverse stukjes die werden opgevoerd. Foto's zeggen meer dan woorden, dus daarom de nodige platen uit de oude (zwart-wit) doos (volgende pagina).

De jaren in het Polvokamp

De jaren die ik me echt goed kan herinneren en waarbij ik 'legaal' deelnam speelden zich af in het Polvokamp in Riethoven. Jan Kolsters kan er altijd nog een mooi verhaal over vertellen, omdat hij bij de eerste kennismaking met de VWG per ongeluk in de verkeerde blokhut terecht kwam op een familiefeestje. Daar was het blijkbaar niet

gezellig genoeg, want hij kwam alsnog goed terecht bij de VWG.

De eerste keer dat ik samen met een paar jeugdbonders deelnam was het 10-jarig jubileum. We werden uitgenodigd om mee te doen met een soort spelletjesmiddag op zaterdag. Er lag sneeuw en één van de uitdagingen was zo snel mogelijk een rondje op ski's afleggen. Dat weekend ben ik lid van de VWG geworden, nu dus 40 jaar geleden.

Skiwedstrijd (fotoarchief VWG).

In latere edities van de Polvoweekenden hebben we eens een survivaltocht in de omgeving gemaakt, o.a. een boottochtje over de Run met een glaasje Jägermeister (ik weet niet meer of het nou de kunst was om

geen druppel te verliezen, of dat je met een borrel op droog over moest zien te komen...) en een soortenjaagdag met de auto.

Pieter tijdens de boottocht over de Run (fotoarchief VWG).

Bij die laatste kan ik me herinneren dat we de grootste moeite hadden om de Turkse Tortel op de lijst te krijgen. Daarnaast zijn we een keer naar de Kil van Hurwenen gereden om ganzen en eenden te kijken. Jos Smit op de motor en de rest met auto's op pad.

1^e generatie telescoop (fotoarchief VWG).

Van de bonte avonden herinner ik me nog een geniale act van Jos Smit; iets met een Koekoeksjong.

Jos met koekoeksjongact (fotoarchief VWG).

Samen met Harold, Chris en Joris maakten we Life of Nico, Keek op de VWG, VWG-2000, een video (met nog de ouderwetse videocamera's) en Ja Natuurlijk.

Life of Nico met Edwin en Joris (fotoarchief VWG).

Die laatste was ingewikkeld, want Harold zat destijds in de Sinai en we moesten dus

werken met videobeelden die we ver van tevoren hadden opgenomen. Een live-kandidaat tussen twee kandidaten die op TV's zichtbaar waren. Een hels karwei met Joris als (T)Eefje. Zoiets zouden we tegenwoordig met een live-stream veel eenvoudiger kunnen produceren.

Keek op de VWG met Edwin (fotoarchief VWG).

En dan na de bonte avond aan het bier. Van een paar weekenden kan ik me herinneren dat we extreem laat doorgingen en eigenlijk veel te veel herrie maakten voor degenen die gewoon netjes op tijd naar bed waren gegaan.

Jos werd de dag erna wakker met een enorme brandblaar op zijn arm. Hij was in slaap gevallen met zijn blote arm op de verwarming en blijkbaar dermate verdoofd dat de pijn niet tot hem doordrong.

Een drankje hoorde er bij (fotoarchief VWG).

Na het 25-jarig jubileum zijn we gestopt met de jaarweekenden. We kregen allemaal kinderen en hadden het te druk om uitgebreide voorbereidingen te treffen. Althans, zo vermoed ik dat het gegaan is. De weekenden weg die we nu nog organiseren zijn losgekoppeld van de jaarvergadering en ik schreef er in de vorige Blauwe Klauwier over. Misschien moeten we er weer eens een bonte avond tegenaan gooien op zo'n weekend... ■

Ik wil een bonte avond!!! (fotoarchief VWG).

